

[Ib Nørlund.]

Det, man dér gør, er at anvende ophavsretten til at komme ud af noget, man føler som en politisk knibe. Når man påkalder evangelisternes ophavsret i den forbindelse, så er man temmelig langt ude, for faktisk ethvert værk er noget, man må anse som et produkt af generationers virke, og man kan da ikke komme slæbende med alle dem og deres ophavsret, borgere og bønder og præster osv. igennem tiderne, og nu altså evangelisterne. Hvorfor ikke ærkeenglene og deres hvide flok osv.? Hvor er man egentlig hene? En sådan udnyttelse af ophavsretsbestemmelserne er i og for sig et slag imod de fornuftige ting, der kunne siges om ophavsretten, og lægger lige præcis op til en aktion som den, hr. Glistrup har startet her.

Lars Abel (CD):

Jeg vil indledningsvis slå fast, at centrum-demokraterne heller ikke kan støtte det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om at foretage indsnævring af ophavsretens grænser.

Vi har naturligvis sympati for, at der foretages en revision af selve loven om ophavsret. Målsætningen skal være, at vi får præciseret ophavsretten, således at retsreglerne bliver klarere og administrationen af dem, som i dag flyder en del rundt, bliver meget lettere, og således at man får mulighed for at tilpasse sig den teknologiske udvikling, som er sket i de seneste år. Men en sådan revision behøver ikke bare at tage sigte på, at der skal ske en indsnævring af ophavsrettens grænser; den kunne jo lige så godt føre til, at der i visse tilfælde skal foretages en udvidelse af grænserne. Det vil fuldstændig afhænge af, hvilket område vi befinder os inden for.

Som de fleste andre ordførere har været inde på, må vi nok nå frem til, at der skal foretages en sondring mellem ophavsret, som gælder for personer, der arbejder mere eller mindre freelance, og så lønmodtagere, som direkte er ansat til at udføre en bestemt opgave. Man kan sige, at en journalist, som er fast ansat ved et blad, og som skriver en nyhedsmeddelelse, han har skrevet denne nyhedsmeddelelse, for at den skal nå ud til en videre kreds. Man behøver ikke at sige, han direkte har en ophavsret hertil. Men en forfatter, som — helt uopfordret måske —

skriver en bog, et teaterstykke eller et tv-stykke, ja, dér må man vel sikre sig, at hans ophavsret fortsat består. Naturligvis skal der også være mulighed for, at man ved aftale kan nå frem til, at en person bliver ansat til at gennemføre en bestemt opgave, men så vil man vel også nok se, at det vil afspejle sig i det vederlag, som man når frem til.

Konklusionen er selvfølgelig, at vi ønsker, at denne komité, som er bebudet, bliver nedsat snarest muligt, og at man når frem til en revision, således at man får præciseret ophavsrettens regler på de forskellige områder.

Wilhelm (VS):

Om fremskridtspartiets forslag skal jeg kun kort sige, at det vil VS afvise. Jeg synes, der er mange problemer med ophavsretten, men vi finder, at den er nødvendig, og at det forslag, der ligger, i hvert fald ikke løser nogen af de problemer.

Ophavsretten er nødvendig at have for at beskytte kulturarbejders indtægtsmuligheder i et samfund, der fungerer på den profitmanér, som det her samfund fungerer på, og det er blevet skærpet nødvendigt at have den slags regler — til trods for deres undertiden noget absurde resultater — efterhånden som teknikken har udviklet sig, efterhånden som der er kommet større og større afstand mellem den indsats, der ligger i at skabe originalen, og det, det koster at lave kopierne, når det drejer sig om de trykte eller de elektroniske måder at udtrykke sig på.

Jeg har forstået, at formanden tillader, at man i denne debat også tager lidt fat på det nyeste aspekt med evangelisternes ophavsret. Den konkrete sag, det dér drejer sig om, får vi jo nok lejlighed til at diskutere igen, men jeg kan sige, at VS som tidligere anser det pågældende projekt for først og fremmest at være en kommerciel fidus, som især er opreklameret — ikke af ophavsmændene, men af kristeligt folkeparti, af fremskridtspartiet, af kulturministeren osv. Men vi er, uanset hvordan vi ser på det konkrete projekt, imod den hetz, der drives mod det, imod de smarte kneb, man benytter i denne konkrete sag, bl. a. fordi det kan få virkninger i helt anderledes alvorlige sager, der har at gøre med udtryksmuligheder, kunstnerisk frihed osv.